

SPORTÍKŮV

20.3.

2014

5.
číslo

TAMSEMNÍK

SPECIÁL

střed Goroova noviny

VYDRY

→ Vítězové soutěže LOVCI PEREL 2013 ←

ÚVODNÍ SLOVO

Ahoj! Tak jak se dneska máte? ☺ Tady v redakci se máme výborně, protože vám můžeme představit už páté číslo Sportíkovského Tamsemníku. Má takové malé kulačtiny, a proto jsme se rozhodli, že to nebude obyčejné osmistránkové číslo. Právě teď držíte v ruce **speciál!** To znamená, že se můžete těšit na mnohem větší porci zábavy a objevíte spoustu soutěží.

Klíště

ZLOMENÉ RUCE, NATRŽENÉ SLEZINY,...

INFOUN HLÁSÍ!

Zlomené ruce, natržené sleziny, pochroumané nohy a spousta dalších neštěstí se sportíkům letos vyhnula. Jistě. Občas nějaká ta nudle někomu ukápla, někdy bylo slyšet trochu pokašlávání, sem tam si někdo zachrchlal, ale **toho bohdá nebude, aby na horách sportíky skolila nějaká „rýmička“!** Milda a Terka byly výjimky, které potvrzují pravidlo. **Dosti ale unudlených řečí! Lišky, vydry, vlci a letos i družinka medvědviďat bojovali o prvenství ve finále soutěže Lovci perel! Kdo vyhrál? Ti nejlepší!**

Milé Vydry, TAMSEMŇÍK vám upřimně GRATULUJE K VÍTĚZSTVÍ nad nástrahami moře i soupeřů!

FOUNÍ VYSVĚTLIVKA:

Družinka Medvědviďat = Letos na horách spolu s klasickými družinkami (Vlci, Lišky, Vydry) soutěžila i družinka Medvědviďat. Název je odvozen od složení družinky. Soutěžili v ní totiž **Medvědi** (vedoucí) a **Medviďata** (přerostlá sportičata).

- Každou hru měla Medvědviďata nějaké „**postižení**“ pro ztížení jejich soutěžení.
(svázané nohy, kreslit rukou, kterou nepišou a podobně)
- Ostatní družinky si mohly vybrat jednoho z medvědviďat jakožto **bonusového spoluhráče**.

Stručně, rychle, věcně

INFOUN HLÁSÍ!

- **Budky** – Konaly se víkend po horách. Z důvodu „velké účasti“ se konaly i 8.3.. Účast se radikálně zvýšila! Z nuly na dvě sportičata + rodičstvo.
- Tomášova a Nerezčina domácnost se před Horami (30. 1.) rozrostla o zbrusu **nové mimčo**, Šárku!

- **Klubovna** – V neděli 9. 3. proběhlo 1. kolo „kulturnění“ klubovny!

U stolu vlčího a vedoucích

← ŠÁRKA 😊

U stolu
← Vyder a
Lišek

„Kumbálek“ vedle klubovny na věci

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA

NESSY

Nessy. Jméno, které by měl každý sportík znát. Proč? Člověče, vždyť Nessy (vlastním jménem Jana Vadasová) založila oddíl Sportík! Že to slyšíš po prvé? Neboj, tvá zásadní neznalost sportíkovské historie bude za malou chvíli už minulostí. A k tomu se dozvíš o založení oddílu i Nessy věci, o kterých ví jen málokdo z vás!

Co jsi dělala před založením Sportíka?

Narodila jsem se do atletické rodiny, takže moji rodiče byli lehcí atleti a běhali. Tím moje dětství bylo poznamenané, protože jsem **dělala také atletiku**. Běhala jsem sprinty a mezitím jsem chvíli chodila do **dětského oddílu**, který se jmenoval **Lesní**. Když jsem dodělala základku, nevěděla jsem, co bych dělala, tak jsem šla na gympl. Pak jsem dodělala gympl a pořád jsem nevěděla, co bych dělala. Na vysokou se mi nechtělo, nicméně na základě mého sportování **jsem si postupně likvidovala koleno**. Několikrát jsem si utrhla meniskus a skončila jsem na operaci ve svých devatenácti letech, když jsem byla těsně po „matuře“.

Operace mi paradoxně pomohla

Paradoxně mi to hrozně pomohlo, protože jsem byla čtyři a půl měsíce v neschopnosti. Chodila jsem **dva měsíce o berlích**, byla jsem v lázních, viděla jsem, co je to rehabilitace. A to se mi zalíbilo. Takže jsem na půl roku šla krátce do práce, a pak jsem **šla rehabilitaci studovat**. Proto říkám, že mi to pomohlo, ten úraz. Dostala jsem se k práci, která mě baví dosud. Nicméně po vystudování rehabilitace jsem si pořídila **dvě děti**, které dobře znáte (Tomáš a Helča, pozn. red.). Byla jsem maminkou. Můj život to zase trochu převrátilo na ruby. Shodou okolností jsme se pak přestěhovali do Slivence, respektive do Nového Slivence. A

na Barrandově se začalo stavět sídliště. Když byla část sídliště dostavěná, tak se otevřela základní škola na „Chapliňáku“. Tomáš tam šel 1. září 1986 do **1. třídy**. No a to je to, co jsem dělala před založením oddílu.

TOMÁŠ

HELČA

Proč jsi založila oddíl a jak?

Jak už jsem říkala, Tomáš šel 1. září do nově otevřené školy. Bylo hodně prvňáků. Tím, že byla škola

úplně nová, sice byly naplněny třídy, ale nebyly vůbec **žádné kroužky**. A já, protože jsem sama dělala sport a chodila do oddílu, jsem si říkala: „No dobře, ale co tady ty děti budou dělat, když tady nic není?“. Tak jsem vzala Tomášovy spolužáky a 15. září jsme **začali na hřišti** sportovat a cvičit. Nevím, jak mě to napadlo. Prostě jsem měla pocit, že je potřeba,

aby ty děti něco dělaly. Takže důvod, proč vznikl oddíl, byl, že jsem chtěla pro svého syna nějakou aktivitu a žádná nebyla. **Tak jsem začala já**. Že to bude mít trvání až do dneška, mě tehdy vůbec nenapadlo.

Jak vznikl název oddílu?

My jsme začali jako **sportovní kroužek** na škole. Když jsme začali s dětma chodit na hřiště, tak ani nebyly dodělané tělocvičny. Scházeli jsme se 2x v týdnu nejdřív na hřišti. Když začalo být ošklivější počasí, ve škole byly prostory na chodbách volné, takže jsme cvičili tam. Přidali se i děti z vedlejších tříd, takže třeba jeden čas bylo i **40 dětí v kroužku**. No a vydrželi jsme to vlastně celý

1. rok. Na konci jsme za pomoci učitelek z prvních tříd odjeli na týden na **tábor do Krkonoš na Hoblinku**. To jsme byli **Sportovní kroužek 1. ročníků**. Mně to nějak pořád nesedělo, říkala jsem si: „Co kdybychom měli nějaké jméno?“. A nevím přesně od jakého data, ale běžel tehdy večerníček o rodince Nessových. Tam jedna z lochnesek byla **Sportík**. A mně se to

zalíbilo. Řekla jsem si: „Oddíl bude Sportík a já budu **Nessy**, protože lochnesská příšera je Nessy.“. Myslím, že už na **2. tábor** jsme jeli jako oddíl Sportík. A už to zůstalo.

Jaký vidíš rozdíl mezi oddílem, co byl dřív a oddílem, co je teď?

Nevidím rozdíl v oddílech, ale vidím velký rozdíl v **podmínkách**. Když Sportíci začínali, podmínky byly úplně jiné než dnes. Ve škole na Barrandově fakt **nebylo nic jiného**, my jsme byli první a dlouho i jediný kroužek. I společenská situace byla úplně jiná, to si dneska neumíte představit. Nebyly ani počítače ani mobily ani iPady a jiné věci, kterými se dnes všichni zabývají. Čímž to bylo svým způsobem v oddíle **jednodušší**, protože když se vymysleli nějaké hry, pro děti byly zajímavé. Dnes vymýšlet hry je daleko složitější, protože konkurence počítačových her je obrovská. I když postupně v průběhu času všechny ty vymoženosti byly, vždycky jsem si říkala, že sportíci hrají všechny hry v **reálném čase a na živo**. A to je pořád to, co ten oddíl může dětem dát.

Když to řeknu česky..., děti nebyly tak drzé jako dneska.

Co ještě bylo jiné, a co je jiné dnes, je určitá **mentalita dětí**. Dřív děti byly daleko, nechci říct bojácnější, ale když to řeknu česky..., nebyly tak drzé jako dneska. Dřív přišlo nové dítě do oddílu, sedlo si, koukalo, co se děje, bylo tiché a opatrné. Kromě některých vybraných jedinců samozřejmě. Dnes děti mají daleko **větší volnost** ve výchově. Jsou daleko víc **sebevědomější** a když někam přijdou, tak si s tím hlavu nelámou. Jsou prostě **víc suverénní**, než byly dřív. To je to, co beru jako **hlavní změnu**.

Každou chvíli je někdo nemocný.

Ještě bych mohla zmínit **zdravotní hledisko**, které mám také, protože jsem zdravotník. Když sportíci začínali, jediné, co jsem řešila byly pořezané ruce, posekané nohy a to bylo asi tak všechno. Několikrát jsem se tenhle problém pokoušela vyřešit tím, že **jsem se pro jistotu zranila já**, aby děti byly zdravé. Což se mi také **úspěšně podařilo**, takže jsem na dvou táborech chodila se sádrou. Dneska děti přijdou na tábor a každý má sebou **soubor léků**. Každou chvíli je někdo nemocný. Zdravotník na táboře je dnes poměrně **náročná funkce** a funkce na plný úvazek „od nevidím do nevidím“. Na začátcích jsem jela na tábor jako vedoucí, jako šéfkuchař, jako zdravotník, **jako všechno** a zvládla jsem to. Dnes, kdyby měl jeden člověk dělat všechno, tak by to podle mého názoru nedokázal. Což neříkám, že já jsem byla tak dobrá, ale ty podmínky jsou jiné. Takže rozdíly tady máme na všechny strany. Jedna věc zůstává. **Sportíci drží pohromadě!**

Mohla bys prozradit něco na vedoucí, když byli ještě malá sportičata?

Tohle je pro mne hrozně těžká otázka, protože těch vzpomínek, které já mám, je strašně moc a trošku se mi po těch letech spojuje všechno dohromady. Takže nemám úplně přesně jednotlivé historky. Ono se to všechno mění. Když takhle koukáme na Lůďu, tak **Lůďa** přišel do skupinky už starších dětí. Jemu bylo 8 let a najednou byl mezi těmi staršími strašně malý. Což byl samozřejmě úplně jiný vstup, než když oni rostli jeden s druhým všichni společně a prošli si obdobím, kdy byli malí, pak postupně starší a starší. Když bych měla něco vyzdvihnout, tak si pamatuji, jak byl Lůďa **strašně bojácné dítě**. Jak se bál tmy, jak se bál všeho a jak jsme ho vedli za ručičku, než jsme si ho vychovali, vypiplali. Pamatuji si, jak byl **Pavel** jako dítě **na zabití!** (Lůďa: „**Což ho neopustilo do ted'.**“) Já jsem nevěděla co s ním. Myslela jsem, že ho přetrhnu! Ale dneska, když potřebuji, aby mi někdo pomohl, tak se obrátím třeba právě na Pavla. Pamatuji si, jak **Prófa se Smíškem** přišli do oddílu. Byli takoví, že jsem o nich věděla, jak **jsou bezva**, že jsou fajn. Oni na rok odjeli a ztratili se, ale pak se zase vrátili do oddílu. Jak bylo **skvělé, že se zase vrátili!** Prófa byl od začátku Prófa a Smíšek se vždycky smál. A trvá mu to do dneška. Ale nemám u nich nějakou výraznou příhodu... Pak tady máme jednoho vedoucího, o kterém bychom mohli vyprávět, když byl malý, byl věčně celý poštipaný a poškrábaný. **Celý zelený**, když jsem ho natřela dezinfekcí. Dneska o tom nerad slyší, když o tom mluvím. (Lůďa: „**Jóžin!**“)

Mrzí mě, že současné vedoucí už moc nevidím a už o nich nemůžu nic moc vyprávět, protože jsem se dostala mimo a už o nich nemůžu vyprávět. (Lůďa: „**Za tuhle větu bych napsal velký UF!**“)

Na květnových závodech v Nymburku DiscDog fun 2009 se Nessy stala vítěžkou quadruped žen.

Quadruped = soutěž v hodů diskem (frisbee) do dálky. Pes ho musí chytit ze vzduchu. Má na to jeden pokus.

Znamení zvěrokruhu:

Jsem pana. V čínském zvěrokruhu jsem pes.

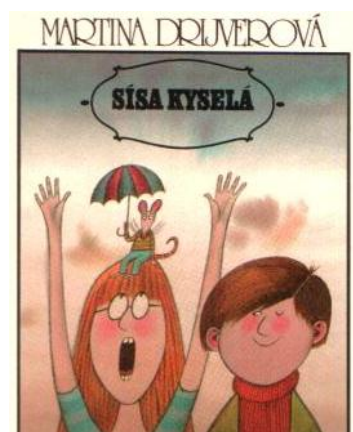

Nejoblíbenější film:

České hrané filmové pohádky. Vždycky jsem měla ráda pohádky a postupně se k nim zase víc vracím. Protože některé akční, hororové a šílené filmy mě prostě nebaví. V dnešním světě vidím spoustu věcí, které nejsou hezké, takže se zase víc vracím k pohádkám.

Nejoblíbenější knížka:

Já jsem nikdy nebyla moc velký čtenář. Jako dítě jsem měla **dyslexii**. Maminka z mého čtení šílela. Tehdy se ale nevědělo, že je nějaká dyslexie. Maminka mi prostě nadávala, že blbě čtu. Takže jsem nebyla moc **velký čtenář**. Spíš jsem pořád někde lítala na hřištích. Pořád jsem někde sportovala. Že bych si někdy sedla ke knížce? To ne. Z toho plyne, že nemám oblíbenou knížku. Jak mi tady Lůďa napovídá **Sísu kyselou**, tak pod tu bych se klidně podepsala. To jo. A zase jsme u pohádek.

Nejoblíbenější jídlo:

To je dobrá otázka. Sportíci jsou **žravý oddíl**. Za což můžu já a hrdě se k tomu hlásím. Byla jsem vždycky **žrout**. Vždycky jsem snědla všechno, co jsem viděla. A vždycky na táboře jsem jedla **z kotlíku**, protože do ešusu se to nevešlo. Nebyla jsem nikdy vybíravá. Snědla jsem všechno, co bylo. Dneska už se krotím, protože s postupujícím věkem už ten metabolismus není schopen zpracovat to množství jídla. Takže jídlo bych řekla, že je pro mě **základ**. Nemůžu ale říct, co bych preferovala.

Nejoblíbenější barva:

Modrá. Modrá je dobrá.

Jméno nejoblíbenějšího plyšáka z dětství:

Zase to souvisí s mým pohybem. Pořád jsem byla někde venku. Pořád jsem někde sportovala. Nehrála jsem si moc někde s plyšákama. Pamatuji si na jednoho **opičáka**. Někteří lidé si schovávají oblíbené hračky, plyšáky. Mně se to líbí, ale žádného talismana nemám.

Puntík, Lenka, Klášťe

O b j e v e n Nový svět!

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA

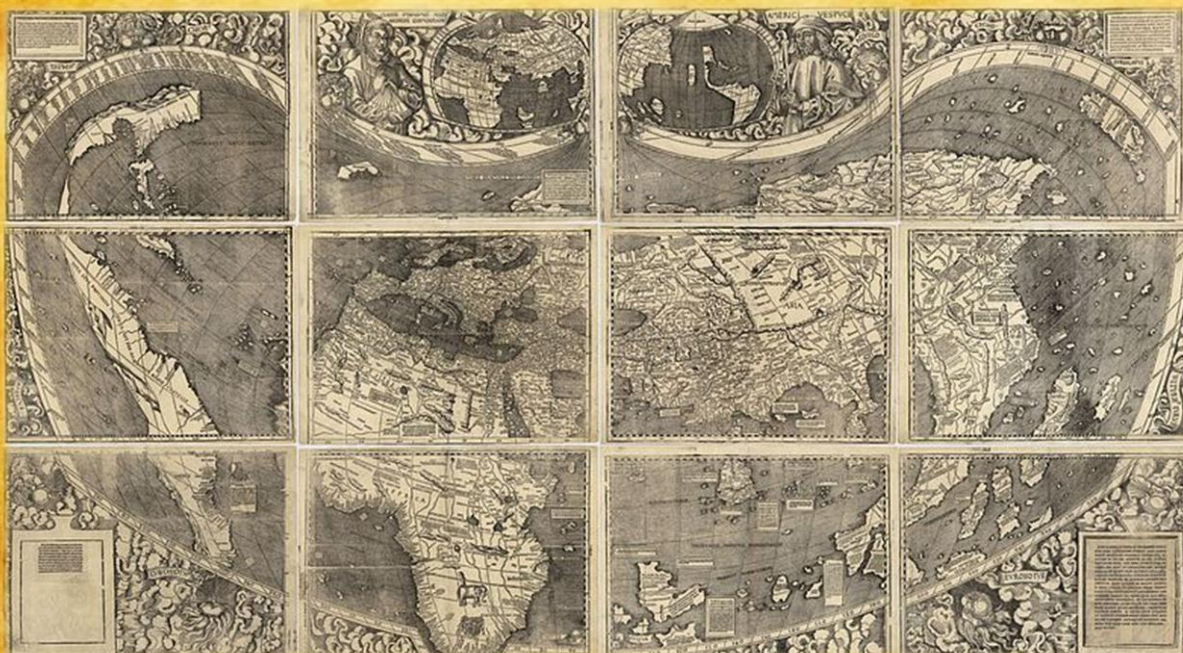
Dnes je to 15 roků, 5 měsíců a 8 dnů, co italský mořeplavec Kryštof Kolumbus objevil Nový svět.

Dne **3. srpna 1492** vyplul Kryštof Kolumbus ze španělského přístavu **Palos de la Frontera** do domnělé Indie se třemi loděmi **Niña, Pinta** a **Santa Maria**. Kanárské ostrovy pro něj znamenaly první zastávku. Po **doplnění zásob** přistál na **malém ostrůvku** patřícím dnes k Bahám v domněni, že jde o Indii. Tato plavba, na kterou Kolumbus čekal **šest let** ve službách španělského **krále Ferdinanda**, vynáší Španělsku **velké množství kolonií**, které se na novém území rok na to začaly zakládat. Španěle na něm nalézají **obrovské množství zlata!** Pro domorodé obyvatelstvo to však nejspíš

znamená počátek **surového vykořisťování, utrpení a krvavých ztrát...**

AMERIKA X NOVÝ SVĚT

Německý kartograf **Martin Waldseemüller** nedávno vydal **mapu**, kde nově objevený kontinent pojmenoval podle **Ameriga Vespucciho** – Amerika. Ujme se název podle **italského obchodníka a mořeplavce**, který mezi lety 1499 a 1502 podnikl dvě plavby podél východního pobřeží nebo se mu bude říkat **Nový svět** jako dosud? To teprve **čas ukáže**.

Kfíz :)

LUŠTĚNSTVO

Ukažte se! Jak moc znáte své vedoucí a medvíďata? Přineste výsledky na schůzku, a když budou dobře, dostanete i nějakou cenu ;). Správné odpovědi se dozvíte v příštím čísle.

1.) První vedoucí má 2 bakaláře, jeden český a druhý španělský. Rok tu po něm nebylo ani vidu ani slechu, protože žil v Anglii. Ve svém volném čase se věnuje sportu - hraje florbal. Je ženatý a ještě jedna náповěda, má bráču.

- a.) Tomáš
- b.) Smíšek
- c.) Orin

2.) Tohle bude už o něco větší oříšek. Další vedoucí na radě rád vaří a rád jí, ale o kuřecím masu prohlašuje, že je to zelenina, o kterou moc nestojí. Jeho nejoblíbenější seriál je červený trpaslík. A abychom opět dali poslední náповědu, tak i tento vedoucí má bráču, dokonce dva.

- a.) Luďa
- b.) Pavel
- c.) Terka

3.) Tenhle vedoucí má rád filmy. Ve svém volném čase mimo jiné chodí na horolezeckou stěnu. Ve škole si vybral jako další cizí jazyk francouzštinu. Pro změnu - má sestru.

- a.) Klíště
- b.) Profa
- c.) Vašek

4.) Další vedoucí má ráda buddhismus. Po základní škole se rozhodla jít na školu v Dejvicích, a pak chce studovat psychologii nebo něco s ní společného. Také má dva sourozence, ale má sestru i bratra.

- a.) Lenka
- b.) Terka
- c.) Agent

5.) Čtvrtý vedoucí v našem kvízu také rád kouká na filmy. Narozdíl od většiny vedoucích nechodil na „chaplunku“. Rád poznává divokou přírodu a je jeden z mála co může říct, že navštívil například Albánii. Má dva sourozence, lépe řečeno dvě sestry.

- a.) Pavel
- b.) Jožin
- c.) Koudu

6.) Tenhle vedoucí má brýle. Myslím, že už je to u něj tradicí, že každý rok jezdí do Chorvatska. Vystřídal už pár míst, kde pracoval a jedna z jeho prvních prací byla v Ikee. Měl doma i malé domácí zvířátko – andulku. Má bráču.

- a.) Jožin
- b.) Smíšek
- c.) Luďa

7.) Má rád zvířata. Doma jich měl spoustu, teď už jenom psa, ale i kočku. Jak odmala koukal na formule, oblíbil si jednu značku – Ferrari. Ve škole se jako další cizí jazyk učí francouzsky. Když byl malý, asi ve třetí třídě, tančil hip hop. Jediný vedoucí v tomhle kvízu, který je jedináček.

- a.) Klíště
- b.) Koudu
- c.) Lucka

8.) Trošičku strašpytel - bojí se pavouků a žab. Hoodně rád čte, má přečtený snad všechny knížky, na který byste se tohohle vedoucího zeptali. Na Sportíku se vždy, když se hlasuje o jídle na výpravě, hlásí pro sýrovou omáčku. Má bráču.

- a.) Puntík
- b.) Vašek
- c.) Jožin

9.) Poslední vedoucí má takovou veselou historku. Jednou takhle na táboře si jel po potoce na voru, když pak šlápl na dlouhý hřebík, myslím že dvoustovka to byla. Od minulého roku je ženatý. Pracuje v IT a má jednu sestru.

- a.) Profa
- b.) Smíšek
- c.) Tomáš

Klíště

Mňam!

SPORTÍK ŠIKULA

Máte hlad? Máme pro vás rychlý a jednoduchý návod pro velikou ňamku ☺. Broučci a muchomůrky z vajec. Nemusíte se přesně držet návodu, fantazii se meze nekladou. A tímto vyhláší další soutěž tohoto tamsemníku. Vyfoťte, jak umíte udělat tohle jídlo, a fotku přineste na schůzku. Vyhlášení opět bude v dalším čísle.

Co k tomu budete potřebovat?

- 2 natvrdo uvařená vejce
- 1 středně velké rajče
- 1 cherry rajčátko
- 100 g nastrouhané mrkve
- Kousek salátově okurky (asi 5 cm dlouhý)
- Trochu majonézy

Návod:

1. Oloupejte vejce. Z jednoho vejce odřízněte plátek podélně, ze druhého odřízněte špičku.
2. Cherry rajčátko - na broučka - rozkrojte napůl a jednu půlku rozkrojte znova napůl. Velké rajče - na muchomůrku - rozkrojte napůl.
3. Na talíř jako podklad rozprostřete nastrouhanou mrkev
4. Okurku oloupejte, aby byla pruhovaná. Ukrojte dvě kolečka, na nichž budou vejce stát.
5. Kolečka okurky položte na mrkev a na ně položte vajíčka. Nezapomeňte, že brouček leží a muchomůrka stojí.
6. Broučka dokončíte tak, že párátkem nanesete trochu majonézy na špičku a „záda“ ležícího vajíčka. Na špičku pak přiložíte půlku cherry rajčátka jako hlavičku a na „záda“ dvě čtvrtky rajčátka – krovky. Trochou majonézy také přilepíte půlku velkého rajčete na špičku muchomůrky.
7. Párátkem naneste majonézové tečky na klobouček muchomůrky a na hlavičku broučka jeho oči, nos a pusinku. Na broučkovy nožičky můžete použít trochu řeřichy.

VESELE NEBO TĚ KYSELE

Strč mobil do čaje a máš T-mobile. Strč ho do vody a máš Vodafone. Rozlom ho a máš: Óóó dva!

Pepíček říká mamince:

"Maminko, děti se mi ve škole smějí, že mám velké zuby. Je to pravda?"

"To víš, že není. Děti přeháněj. Ale teď už koukej zavřít pusku, abys nám nepoškrábal parkety."

Učitelka napsala žákovi do žákovské knížky:

"Smrdí, umývat!!!"

Otec odepsal:

"Učit, nečuchat!!!"

Google

Tě nakoupnu, že tě ani Google nenaide.

HISTORKA OD NESSY – Panoramix, louže krve a houbař

(Tábor Asterix a Obelix v Křídě)

Byla to moc krásná scéna. Byli jsme nahoře na kopci. Já jako **Panoramix** jsem měla ty nejdelší bílé vousy, co si umíte představit. Měla se odehrát **bitva** a Goro, jak byl vždycky důkladný, přivezl flašku zvířecí **krve**. Opravdové! V lese jsme udelali tratoliště krve. Goro se pak sám polil zbytkem krve a zalehl do houští. A co čert nechtěl, přišel do toho **houbař se psem**. Teď já jsem stála na kopci v kostýmu Panoramixe. Viděla jsem, že ten houbař je **starší pán**, a jak se blíží k rozcestí, kde byly kaluže krve. V tu chvíli se mi v hlavě odehrávalo: Buď uvidí mě a klepne ho pepka nebo uvidí tu krev a klepne ho pepka taky... Co mám udělat? Tak jsem stála za stromem a řvala jsem na něj: „Prosím vás, nebojte se, my si tady hrajeme pane!“ Pán byl stejně zděšený, ale naštěstí **přežil**.

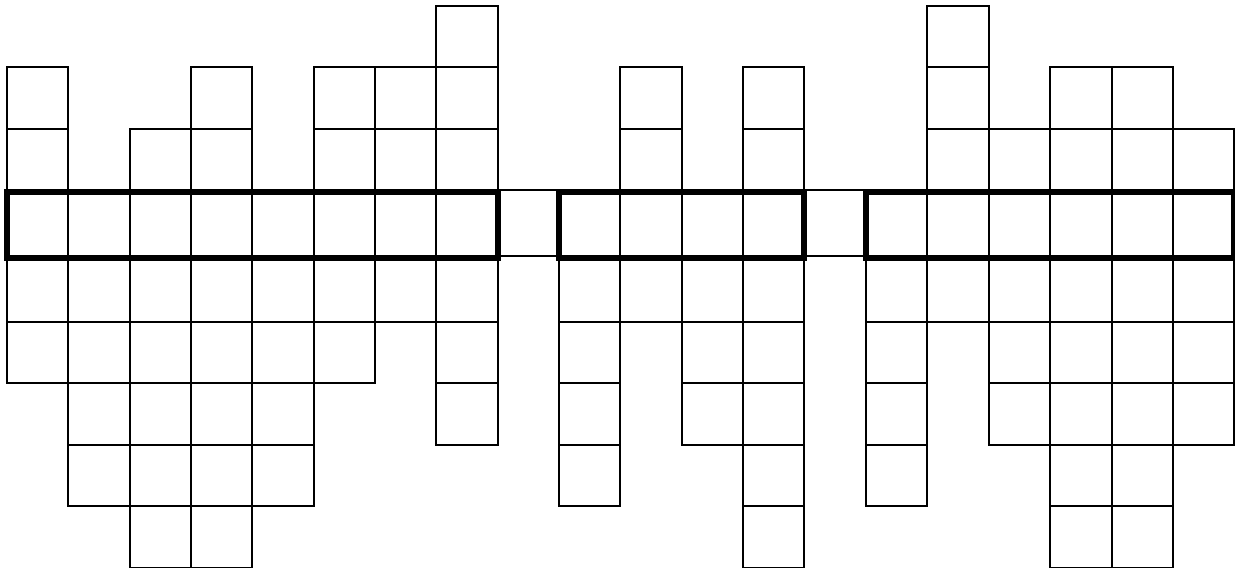

Kříž.. Kráž..

LUŠTĚNSTVO

I tohle je jako soutěž. Přineste vyluštěnou křížovku na schůzku a opět můžete vyhrát nějakou sladkou odměnu 😊.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.

1. Zakladatelka oddílu
2. Vedoucí, má v přezdívce písmeno F
3. Výprava v červnu
4. Bouda, na kterou jezdíme na hory
5. Závěr celoroční hry, jede se na ...
6. Vesnička nad naším táborem
7. Družinka
8. Tábor v roce 2006
9. Bez čeho Sportík nepřežije, mňam
10. Tábor – Stroj ...
11. Nejjednodušší uzel

12. K čištění zubů na táboře
13. V tamsemníku číslo 3 byla soutěž o nejlepší ...
14. Vítěz letošních hor
15. Písnička od kluse ...dvě lodě na vodě...
16. Kde máme schůzky?
17. Legendární úraz na horách ... slezi-na
18. Koudu vede družinu ...

Jak je to možné! Ostatní čísla jsou stále nedostupná!

